

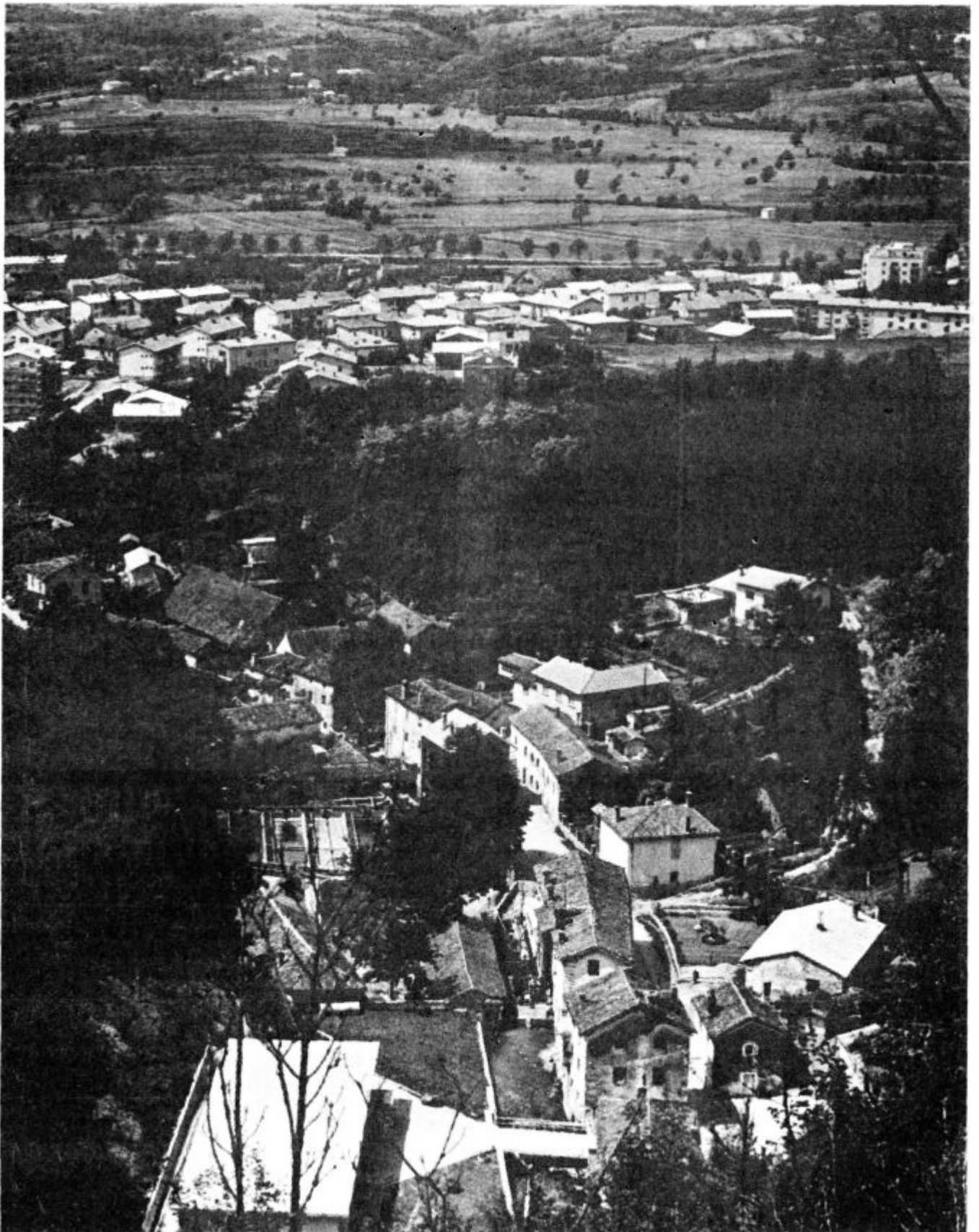
KRAJAN

glasilo krajevne konference szdl ilirska bistrica

datum: 28. 10. 1981

Cena: 8 din

Leto 2. Stevilka 6

Ostrožno brdo

13. 9. 1981 – potrditev naše poti

Partizanska vas Ostrožno brdo je doživela svoj veliki dan. Izbrana je bila za proslavo 40-letnice vstaje slovenskega ljudstva na Primorskem.

Pomembnost obletnice in pa lepo vreme sta privabila na proslavo okrog 10.000 ljudi iz vse Primorske in iz zamejstva. Prireditveni prostor je bil na slemenu nad vasjo. Od tam se je nudil zborovalcem istrskega gorovja in po Snežniški planoti.

Po himni je nagovoril zborovalce tov. Mile Primc in predal besedo glavnemu govorniku predsedniku skupščine SRS, tov. Milanu Kučanu. Ljudstvo je pozorno poslušalo oba govornika. Sledil je kulturni del proslave, v kateri so sodelovali združeni moški pevski zbori iz Nabrežine, Divače in Il. Bistrice. Sodelovala je tudi godba na pihala iz Pridvora pod vodstvom Fabia Vatovca; združenim zborom je dirigiral Matjaž Šček. Kot solist je nastopil član Ljubljanske opere, baritonist Ignac Junkar. Glasbene točke so se smiselno prepletale z recitacijami, ki so jih izvajali Nedja Hrvatina, Edo Elesinil, Franc Gombač in Franc Dovgan.

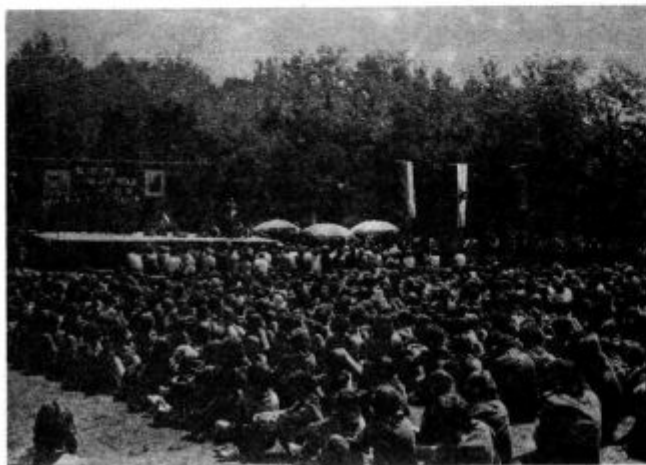
Skladba Vstajenje Primorske je zaključila proslavo, ki bo še dolgo ostala v spominu vseh udeležencev.

Vas Ostrožno brdo se je za proslavo zelo vestno pripravila, za kar gre zasluga vaškemu pripravljalnemu odboru. Predvsem velja omeniti vaščane Mileno Krebelj, Franca in Leopolda Kreblja, Jadrana Medveda in Antona Volka.

NA 8. ZLETU ZVEZE TABORNIKOV SLOVENIJE JE BILO RES LEPO

Zlet bil je živ . . .

Še kdo ne ve, da je bil v začetku julija v Ilirski Bistrici zlet tabornikov iz cele Slovenije? Najbrž res ni domačina, ki ne bi vsaj nekaj slišal o tem. Vas zanima več?

Zlet tabornikov je vselej nekakšen akcijski pregled dela, kjer se izkaže, koliko novega smo se naučili v štirih letih, ki so pretekla od prejšnjega zleta. To je naš delovni praznik, potrditev dosedanjega dela in obljuba novega, boljšega, domiselnejšega. Naš odred si je organizacijo zleta seveda štel v veliko čast, posebno še, ker je bil letošnji zlet prav posebno slovesen praznik – naša organizacija slavi tridesetletnico delovanja, ob svojem jubileju praznuje z vsemi Jugoslovani štiridesetletnico vstaje naših narodov in narodnosti, pa še obletnico ustanovitve Osvobodilne fronte.

Zlet je trajal 7 dni, počeli smo pa marsikaj. Ker nas je bilo kar 1300, smo se seveda pri akciji vedno razdelili v skupine. Tekmovali smo na republiških mnogobojnih pa na lokostrelskem turnirju za pokal 8. zleta ZTS, pomerili smo se tudi na orientacijskem tekmovanju za pokal 8. zleta ZTS in hkrati za pokal Snežnika, pa tudi športnih tekmovanj nismo zamudili. Toda ne mislite, da smo kar naprej tekmovali – tudi delali smo.

Najprej smo si po področjih uredili tabore in njihovo okolico, pripravili stenčase in še marsikaj, kar je nujno

potrebno za tekoče delo. Sodelovali smo pa tudi na lokalnih delovnih akcijah v naši občini. Tako smo tudi stopili v tesnejše stike z brigadirji, ki so nas tudi obiskali.

Seveda pa naši skrbni vodje niso pozabili na našo zabavo. Naš zletni radio „Kričač“ nam je poleg obvestil nudi tudi obilo glasbe, v zletnem kinu smo si ogledali nekaj filmov, nastopila je folklorna skupina LADO, pa tudi glasbena skupina iz Škofje Loke; tako smo imeli čisto svoj, taborniški ples.

Vsi udeleženci zleta smo bili tudi na številnih izletih. Peš v bližnjih vaseh, bogatih s starimi zgodovinskimi znamenitostmi, spomeniki NOB in naravnimi lepotami. Ogledali smo si pa tudi malček bolj oddaljene kraje – privlačne in zanimive za velik del zletnikov: Prem, Zagorje, Postojnsko jamo, Predjamski grad, Škocjanske jame . . . Kot vidite, nam ni bilo dolgčas, pa vendar smo težko pričakovali dveh za nas

najpomembnejših dni: 4. julij, ko smo ob tabornem ognju podelili priznanja ZTS – posameznikom in najbolj zaslužnim odredom, še bolj pa 5. julij, ko smo praznovali Dan borca, 30-letnico naše organizacije, obletnico vstaje in 40-letnico OF. Ob tej priliki nas je obiskal tovariš Sergej Kraigher. To je bila za nas velika čast, posebno veseli pa smo bili, ko je pohvalil naše delo. Tole nam je napisal:

Čestitamo organizatorjem 8. zleta ZTS, ker so res vzorno izvedli celoten tabor in tako v organizacijsko-tehničnem pogledu napredka taborništva v Sloveniji, kakor tudi v vsebinskem, dobro izkoristili bogate izkušnje takih in podobnih prireditev v tridesetih letih svojega obstoja. To se je pokazalo tudi v res lepi osrednji proslavi danes, 30. letnice ZTS – 40. letnice vstaje in OF. Želim, da na podlagi vsestranskega bogatega življenja in dejavnosti mladih v taborniški organizaciji v bodoče ustvarjate še več možnosti za neugnani mladostni polet, v vseh oblikah in interesih mladih v današnjem kulturnem in znanstvenem napredku, vse bolj bogatem in zahtevnem življenju in razvoju tako v svetu, še posebej v naši socialistični samoupravni Jugoslaviji.

Taborniški pozdrav in mnogo uspehov

SERGEJ KRAIGHER
ILIRSKA BISTRICA, 5. julija 1981

Tako so na zlet ostali sami lepi spomini. Ker nam je bilo lepo, ker je organizacijsko uspel, ker so nas vsi pohvalili . . . Seveda sta največje pohvale vredna starešinstvo in štab zleta, zahvaliti pa se moramo tudi pokrovitelju zleta – Skupščini občine Ilirska Bistrica, vsem podjetjem naše občine, ki so nam pomagala pri realizaciji zleta, bistrškemu klubu radio-amaterjev, ki so skrbeli za naše stike z javnostjo, pa še marsikomu . . .

Odred Snežniških ruševcev

Prvo hišo v našem mestu so sezidali v „Sibiriji“?

Ali morda na nasprotnem koncu, ki se (tudi uradno) imenuje Gabrije?

V starejših katastrskih mapah je vidno, da je današnje mesto daleč v preteklosti začelo rasti na dveh koncih, v predelu „Sibirije“ in predelu Gabrije. Okrog teh dveh zametkov se je pozneje oblikovalo dočerašnje Trnovo in Ilirska Bistrica, kar smo nato skupno poimenovali z enim samim imenom – Ilirska Bistrica.

Tak nastanek in razvoj našega mesta je sicer bolj sklepanje kot povezava resničnih dejstev in ne daje pravega odgovora na vprašanje: Kje in kdaj je nastala prva hiša?

Odgovora tudi mi ne vemo, morda pa ga pozna kdo naših bralcev, krajanov?

Pišite nam o tem na naš naslov: list KRAJAN, Bazoviška 12, 66250 Ilirska Bistrica. Najbolj argumentiran prispevek bomo objavili in nagradili.

Pa nismo samo zaradi tega dali „Sibirijo“ na naslovno stran. Tudi zato, ker je tu še najbolj čutiti prvotno Ilirsko Bistrico: še vedno je slišati žuborenje „bistre“ vode onkraj visokih, skoraj drugo k drugi povezanih hiš, v zraku pa kot da je obvisel kovinskih zven vseh pil, ki jim je že potekel čas . . . Tudi to je nekaj, kar je treba ohranjati – s čim bomo sicer primerjali tisto, kar bomo novega zgradili jutri?

Kdaj telefoni?

Krajevna skupnost je že v mesecu septembru nakazala izvajalcu ves denar za izgradnjo zemeljskega telefonskega omrežja. Gradbeno dovoljenje za navedeno izgradnjo je bilo izdano 12. oktobra 1981. Na žalost je izvajalec del, TEGRAD iz Ljubljane, nekoliokrat odložil začetek izgradnje. Po zadnjih zagotovilih izvajalca se prične z deli po 2. novembru.

V teh dneh pa smo vseeno pričeli z izgradnjo zračnih telefonskih linij in sicer tam, kjer so že položeni zemeljski kabli (leva stran Tomšičeve ulice, del Gubčeval).

V naslednjih dneh se bo začelo pospešeno rekonstruirati poštno telefonsko centralo. Delavci kranjske ISKRE bodo povečali kapaciteto centrale za 600 novih priključkov. Po zagotovilih investitorja teh del, Podjetja za PTT promet Koper, bi morala biti dela zaključena do marca 1982, ko bi vključili v promet vse nove telefonske priključke.

Svet KS

I. faza II. Osnovne šole v Ilirski Bistrici

Gradbišče nove osnovne šole je v teh dneh izredno živahno. Gradbeni delavci zaključujejo z deli, nadomeščajo pa jih izvajalci instalacij in zaključnih del. Kljub eno in pol

mesečni zamudi izvajalci SGP Primorje, TOZD Gradbena enota II. Bistrica zatrjujejo, da se bodo pogodbenega roka – po katerem morajo do 25. 11. 1981 objekt dovršiti – držali. Upamo, da jim bo to uspelo, saj bodo tako dokazali svojo pripravljenost spremeniti nekatere odnose v novih gospodarskih razmerah.

Seveda je tudi po tem roku še kup dela, preden bo objekt vseljiv. V decembru naj bi prispela oprema, istočasno pa bi izvedli tudi najnujnejša dela zunanje ureditve, če vreme ne bo preveč nagajalo. Celotna vrednost objekta bo predvidoma znašala več kot 41 milijonov din, v kar niso všteta pripravljala dela v vrednosti 5,3 milijona din. Od skupne vrednosti je sredstev samoprispevka 19 milijonov, 5,3 milijonov lastnih sredstev ter 21 milijonov investicijskih kreditov. V prostorih I. faze bo dobilo svoj prostor 240 učencev, ki se sedaj stiskajo v neprimeren učilnicah starega vrtca in Delavske univerze. Prav zaradi njih je potrebno zastaviti vse sile, da bo objekt kar najhitreje končan.

Marjan Blokar

O delu in uspehih Društva upokojencev

V tem letu, ko poteka 40 let vstaje slovenskega naroda, 35 let obstoja Zveze društev upokojencev Slovenije in 30 let društva upokojencev Ilirska Bistrica, je bil v počastitev teh jubilejev organiziran v Ilirski Bistrici teden ostarelih občanov, ki je trajal od 14. do 20. septembra.

V tem tednu je bila posvečena posebna skrb občanom, ki so v raznih domovih za ostarele in onemogle po vsej Sloveniji in

v hrvaški Istri. V sodelovanju s socialnim skrbstvom in RK smo v tem tednu obiskali preko 50 oseb. Vsi so bili obiskov in skromnih daril zelo veseli, ker si prav takih obiskov najbolj želijo.

Prav v tednu ostarelih občanov so bila organizirana po vseh osnovnih šolah predavanja o odnosu mladih do ostarelih in bolnih občanov.

Ogled PLAME v Podgradu

Društvo upokojencev Ilirska Bistrica je v tednu ostarelih občanov imelo svojo redno letno konferenco. Od povabljenih 81 delegatov jih je na konferenci prisostvovalo 71. Prisoten je bil tudi podpredsednik ZDUS (Zveze društev upokojencev Slovenije), predsednik SO Ilirska Bistrica in drugi predstavniki DPO Ilirske Bistrice.

Društvo je bilo od zadnje konference precej aktivno. Velika skrb je bila posvečena najstarejšim in onemoglim občanom. V ta namen je bilo organiziranih pet srečanj 80 letnikov, 146 bolnih in onemoglih pa smo obiskali na njihovih domovih in jih skromno obdarili.

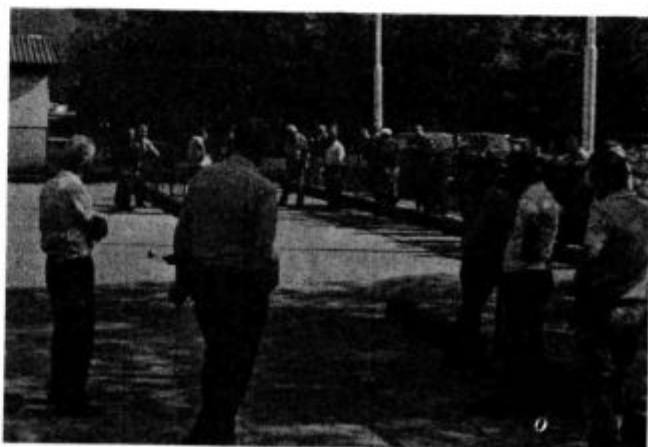
Posebno je bilo društvo aktivno pri organiziranju izletov, saj je bilo od zadnje konference realiziranih šest izletov z 10 avtobusi, udeležencev pa je bilo okrog 500. Dva izleta sta bila organizirana z vlakom v Beograd na obisk Hiše cvetja in je tja potovalo 167 članov.

Za rekreacijo mlajših upokojencev je bilo organiziranih več športnih iger v balinanju, kegljanju in streljanju z zračno puško. Dvakrat smo se udeležili tudi že tradicionalnih športnih iger upokojencev, ki so bile v zadnjem času v Piranu in Izoli. Dosegli smo nekaj prvih mest. V tednu ostarelih občanov je bilo v Ilirski Bistrici medobčinsko tekmovanje balinarskih ekip naše in sosednje občine. Poleg vseh ekip našega društva se je tega tekmovanja udeležilo še šest ekip iz društva upokojencev sosednjih občin.

Žal je v DU vključenih le 40 % vseh upokojencev, čeprav bi bili lahko člani prav vsi ne glede na to ali so starostni, družinski ali invalidski upokojenci. Posebno malo je v društvu vključenih kmečkih upokojencev, čeprav imajo ti do društva enake pravice kot vsi ostali.

Na kraju tedna ostarelih občanov je bil na dvorišču DU zaključek tedna. Ob tej priliki je prisotne pozdravil predstavnik obč. sindikalnega sveta, ki je imel nad tem tednom tudi pokroviteljstvo. Prav tako so prisotne pozdravili člani delegacije prostovoljne čete mladih občanov RK za pomoč ostarelim, ki je bila organizirana na šolah prav v tednu ostarelih.

Za zaključek so nastopili učenci Glasbene šole ter pevski zbor „Dragotin Kette“, kar vse je prispevalo k lepemu

Upokojenci—balinarji med tekmo

počutju. Po vsem tem je vse prisotne še dolgo zabaval znani harmonikaš Polde iz Jelšan, ki je marsikoga, tudi od najstarejših, pripravil do tega, da se je zavrtel.

Od prisotnih upokojenk in upokojencev je bilo slišati, da si takih popoldnevov oziroma večerov želijo več.

Društvo upokojencev Ilirska Bistrica se vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organiziranju tedna ostarelih občanov, najlepše zahvaljuje.

Ivan Skrt

Nekoč si bila bistra voda . . .

Bili so časi, ko je tekla Bistrica čista po svojem koritu in so v njej prale gospodinje belo perilo. Danes je struga polna vsakovrstnih odpadkov in zarasla z vodnim zelenjem.

„Sibirijo“ ogrožajo tudi močne eksplozije v bližnjem kamnolomu, ki povzročajo prave male potrese. Razpoke v zidovih se vedno znova pojavljajo in se širijo . . .

O vsem tem smo se pogovarjali z občani prizadetega predela našega mesta. Kaj pravijo?

Ivan Stegu: Večkrat smo že na raznih sestankih govorili o naši rečici, v katero se steka večina odpadnih vod Sibirije in ki je polna odpadnega materiala. Za očiščevalna dela je bilo namenjenih 50 st. milijonov; od teh naj bi prispevala KS 20

milijonov. Čiščenje ni bilo opravljeno. Pripravljene smo tudi sami pomagati, ker se bojimo jesenskih poplav.

Ivan Slavec: 79 let imam, a ne pomnim, da bi bila kdaj prej Bistrica tako umazana. Poslušajte mojo pesmico o naši reki:

Na bregu Bistrice stojim
in vanjo zrem,
pa ne verjamem svojim očem.

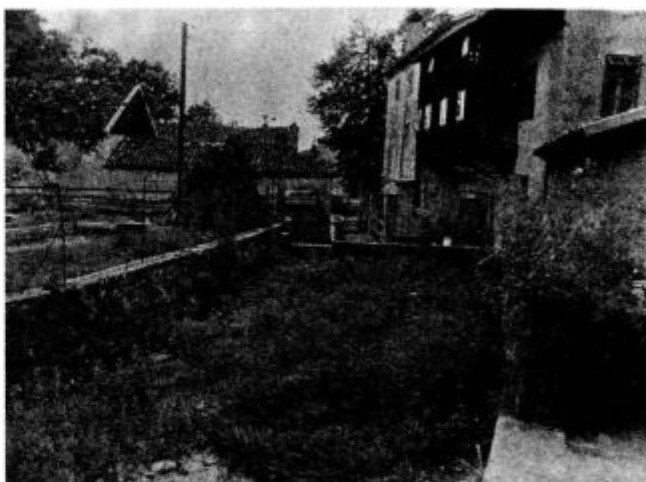
Bila si bistra voda,
polna rib, rac in gosi,
zdaj vidim le smeti.

Pavel Mavrič: Od svojega rojstva živim v Sibiriji in vedno bolj čutim, kako je ta stari del Bistrice od vseh pozabljen. Nihče se ne zanima, kako tu živimo. Dokler smo bili mlajši, smo sami očistili korito. Danes ni ljudi, pa tudi tako zapuščena je struga, da bi bili potrebni stroji. Zelo nas moti tudi ropot naše tovarne in črni dim, ki od časa do časa pokrije našo ulico.

Antonija Hodnik: Bili so časi, ko smo prali perilo v vodi Bistrice; tako čista je bila, da si jo lahko pil. Danes se prebija voda skozi travo in nesnago.

Ivanka Mikuletič: Kupila sem si škornje, da bi pomagala pri čiščenju, toda do akcije še ni prišlo. Pomagati bi morali ribogojnica in vodna skupnost, saj sta obe vezani na to našo rečico.

Alojz Šircelj: Obljub je bilo dosti, storjenega pa ni nič. Potrebno bi bilo napraviti kanale za odvod vode. Govorjenje nam ne bo pomagalo. Treba je pljuniti v roke!

Pogled na del struge Bistrice, zaraščene s travo. Strugo so v glavnem očistili ribiči v septembrski akciji čiščenja.

Drugi problem so eksplozije v kamnolomu. Naše stavbe, po večini iz kamnov, so ogrožene. Poglejte zidove! Vsi so popokani. Nekoč se bomo znašli pod ruševinami. Ali kdo določa jakost mine pri razstreljevanju skal?

Cirila Novak: Le temeljito očiščeno korito Bistrice nas bo obvarovalo poplav. V zadnjih 50 letih smo trikrat poplaval. In tedaj je bilo korito le bolje čiščeno. Gorje, da nas sedaj doleti poplava! Tujci, ki zaidejo v Sibirijo, se čudijo zanimivemu okolju, mi ga pa ne znamo ceniti.

P. Nikolič

Zakaj ni bila očiščena struga Bistrice?

V II. Bistrici že več let ugotavljamo, da je reka Bistrica vsak dan bolj onesnažena.

No, da bi temu nič kaj razveseljivemu pojavu naredili konec, je lansko leto Krajevna skupnost II. Bistrica stopila v stik z Območno vodno skupnostjo Koper, ki je naredila sanacijski program čiščenja in obnove struge Bistrice.

Tako je bilo za letos predvideno čiščenje struge in popravilo podpornih obrežnih zidov v vrednosti 500.000 din.

Območna vodna skupnost je bila pripravljena sofinancirati dela s 300.000 din, ostalih 200.000 din pa bi morali zbrati v samem mestu. Tu pa se je na žalost zataknilo. Krajevna skupnost je bila pripravljena kriti eno tretjino del (70.000 din), a ostali zainteresirani dejavniki žal niso izpolnili obljub.

Glede na to, da v mesecu avgustu nismo bili finančno sposobni nakazati potrebna sredstva, je tudi Območna vodna skupnost Koper odpovedala dela. Razumemo upravičeno negodovanje občanov Sibirije, vendar moramo poudariti, da Krajevna skupnost ni glavni nosilec akcije čiščenja, ker za to ne dobi namenskih sredstev. Kljub temu pa si KS po svojih močeh prizadeva, kolikor je le mogoče, da se to stanje izboljša. Tako je v okviru svojih možnosti podprla akcijo ribičev, ki so očistili del struge pod ribogojnico ter izvedli čiščenje struge in obsek drevoja ob vodi od Titovega trga do železniškega mostu. Upamo, da bodo prihodnje leto tudi ostale institucije bolje razumele dokaj kritično stanje naše reke ter da bodo vsi zainteresirani dejavniki združili finančna sredstva.

Svet KS

Razstava gob in ptic v Ilirski Bistrici

Razstavo sta skupaj pripravila Gobarska družina in Društvo za varstvo in vzgojo ptic „Snežnik“ Ilirska Bistrica.

Razstava je bila vzorno postavljena v Domu JLA v Ilirski Bistrici v dneh od 27. do 29. septembra letos.

Razstavljenih je bilo 200 primerkov različnih vrst gob, nabranih izključno v okolici Ilirske Bistrice. Med razstavljenimi gobami sta bili tudi dve vrsti gob, ki jih v drugih krajih Slovenije oz. gobarskih družinah še niso našli. Prvič pa je bila najdena letos tudi goba „PLEUROTOIDNA GLIVA“, ki jo je odkril domači gobar Seles Jože.

Namen razstave je bil prosvetljevati domače prebivalstvo pri nabiranju in uživanju tega naravnega narodnega bogastva, ki neizkoriščeno propada v gozdu. Obisk razstave je bil dober, saj si jo je ogledalo preko 1000 ljudi. Iz knjige vtisov novzemamo skupno željo po organiziranju podobnih razstav tudi v bodoče. Člani gobarske družine bodo to tudi upoštevali.

Pri prepoznavanju in določevanju gob sta članom gobarske družine, ki je še razmeroma mlada, (saj obstaja le nekaj let), priskočila na pomoč tov. Miro Kranjec iz Sežane in priznani lovovski strokovnjak dr. Dušan Vrščaj iz Novega mesta.

Na razstavi smo tokrat prvič sodelovali tudi člani Društva za varstvo in vzgojo ptic iz Ilirske Bistrice. Razstavljali smo preko 100 raznovrstnih ptic, kot so kanarčki (barvni in postavnji), papige, zunanje ptice in fazani. Tudi to društvo je še mlado — ustanovljeno je bilo leta 1978. Šteje 36 članov. Do sedaj je že večkrat tekmovalo na razstavah doma in v tujini. Posamezni člani so prejeli že več priznanj za svoje uspehe. Letos pričakujemo tudi dobre uvrstitve, saj kvaliteto ptic iz leta v leto izboljšujemo. Tekmovali bomo na društveni razstavi v mesecu novembru, v decembru na republiški razstavi v Celju, na državni v Beogradu ter februarja na svetovnem ornitološkem šampionatu v Belgiji.

Š. I.

II. faza vrtca v Trnovem

Čeprav je bila II. faza vrtca v Trnovem zaključena v juniju, se je otroški živ-žav naselil v novih prostorih šele v

septembru. Objekt, v katerem so trije oddelki predšolskega varstva, večnamenski ter drugi spremljajoči prostori, je z opremo in najnujnejšo zunanjo ureditvijo veljal 6,9 milijona dinarjev. Od tega je 2 milijona sredstev samooprispevka, 2,5 milijona sredstev občinske skupnosti otroškega varstva ter 2,4 milijona investicijskega kredita, ki smo ga najeli pri izvajalcu del Marles Maribor. Tako je bil zgrajen tudi zadnji objekt, načrtovan že v preteklem srednjeročnem obdobju. S tem smo zadostili vsem trenutnim potrebam otroškega varstva v II. Bistrici. V občini je zajetih v organizirano varstvo 32 % vseh predšolskih otrok, precejšen del ostalih pa je vključenih v druge vzgojnovarstvene oblike kot npr.: celoletna mala šola, 80-urni program itd. Občinska skupnost otroškega varstva in vzgojnovarstveni oddelki si bodo v prihodnje prizadevali poiskati različne cenejše oblike vzgojnovarstvenega dela, s čimer naj bi ob najracionalnejši porabi sredstev zajeli najširši krog otrok, ki še niso deležni nikakršne družbene skrbi pred vstopom v šolo.

Nova cena storitev v vrtcih

V septembru je uveljavljena nova cena storitev v vzgojnovarstvenih oddelkih v občini. Sprejeta je bila na majski seji skupščine skupnosti otroškega varstva ter predložena v soglasje skupnosti za cene.

Ker je bil prejšnji izračun star že več kot dve leti, zaradi podražitve ni odražal več realne vrednosti. Cena je vsota stroškov, ki nastanejo z vzgojo in varstvom otrok, prehrano, vzdrževanjem ter upravljanjem objekta in dejavnosti. Za

otroke v jaslih se je povzpela od 2.440 din (v l. 1979) na 3.860 din, za varovance od 3 – 7 let pa od 1.537 na 2.479 din. Občinska skupnost otroškega varstva krije iz lastnih sredstev 56 % teh sredstev, ostalih 44 % pa prispevajo starši.

Prispevek staršev je odvisen od dohodka na družinskega člana. Tako plačujejo najmanj tisti z dohodkom do 2.600 din na člana družine in sicer 32 % celotne ekonomske cene, tisti, kjer ima dohodek nad 8.500 din pa največ, t.j. 82 %

ekonomske cene. V času odsotnosti prispevajo varovanci 80 % vrednosti oskrbnine, če zaradi utemeljenih vzrokov svet vzgojnovarstvene organizacije ne sklene drugače.

Sprememba cene je bila nujna, saj bi sicer VVO poslovala z izgubo, ki je skupnost otroškega varstva ne bi mogla pokriti.

Marjan Blokar

Kaj je z novo knjižnico na Titovem trgu?

Marsikdo, ki je spremljal urejanje knjižnice na Titovem trgu, sprašuje, kdaj se bo knjižnica selila v nove prostore, saj so le-ti že dolgo časa urejeni in pripravljeni za vselitev. Prav je, da javnost zve, čemu se v novi knjižnici nabira že nekaj mesecev le prah, namesto da bi se kopičile nove knjige, ki bi služile bralcem.

Prostor je bil res že urejen konec aprila letos in pripravljen za preselitev, toda problem, na katerega smo opozarjali še pred pričetkom adaptacije, je v strehi, ki je v izredno slabem stanju in zamaka na mnogih krajih, tako da je celotna streha zaradi dotrajanosti potrebna nove kritine. Popravilo strehe bo še letos izvedeno.

Druga stvar je nabava nove opreme. Dosedanja oprema je statično nesposobna, prirejena dosedanjemu prostoru in ni v

skladu z normativi Narodne in univerzitetne knjižnice, ki je pristojna za vse knjižnice v Sloveniji. Ker smo bolj revni občina še posebno za področje kulture sredstva dobesedno nabiramo postopoma iz leta v leto in se držimo zlatega pravila, kolikor denarja, toliko muzike. Trenutno je na razpolago toliko denarja, da se lahko nabavi najnujnejša oprema, ki je potrebna za preselitev. Po programu bo tudi ta še letos končana. Tako bodo dani osnovni pogoji za preselitev knjižnice.

Upam, da bo vsaj kakšen od tistih, ki so do sedaj tako vztrajno zastavljali vprašanja o preselitvi knjižnice, res začel prestopati prag knjižnice in s tem upravičil svojo radovednost.

Čeligoj Vladimir

Pesem povezuje narode

V soboto, 26. sept. 1981 je gostoval v Ilirski Bistrici moški pevski zbor „CORALE ZUMELLESE“ iz Mela pri Bellunu. Pred letom dni so namreč pevci moškega pevskega zbora

„Dragotin Kette“ iz Ilirske Bistrice sodelovali na reviji pevskih zborov v Bellunu, kjer so z imenovanim zborom navezali prijateljske stike.

Tokrat so gostje iz Belluna vrnilo obisk ter pripravili občanom Ilirske Bistrice prijeten večer. V koncertnem programu so nam predstavili vokalna dela iz bogate zakladnice italijanske zborovske glasbe.

Zborovodja Nevio Stefanuti je s svojim zborom dosegel zavidljivo discipliniranost pevcev, zlitost glasov, pri čemer so posebej ugajali lirični tenorji.

Na koncu se je gostujočemu zboru pridružil še gostitelj – pevski zbor Dragotin Kette II. Bistrica. Združena zbora sta učinkovito zaključila koncertni program. Oba zbora sta skupaj zapela tri pesmi: Plovi, plovi, Žabe in Montanaro.

Prijateljske vezi med zboroma pa tudi med obema mestoma so se še bolj utrdile o čemer pričajo številna pisma in sporočila.

V pismu, ki ga je zbor poslal po vrnitvi v Italijo, sporoča med drugim:

„Svojcem, ki so nas čakali ob naši vrnitvi, smo pripovedovali o prvih vtisih ter o občinstvu, ki je s toliko pozornosti in občutkom sledilo našemu petju.

Vprašujemo se, kako bomo povrnili tako vzorno organizacijo srečanja ter tolikšno gostoljubnost.

Vsi upamo, da se bomo spet srečali z vašim zborom v Melu.“

11. poletne kulturne prireditve

4. septembra so se s Kabarejem 13, v katerem so nastopili Svetlana Makarovič, Jerca Mrzel, Aleš Kersnik in drugi, zaključile enajste poletne kulturne prireditve. Na pol prazna dvorana ni motila le nastopajočih, ampak tudi marsikoga izmed gledalcev.

Problem obiska kulturnih prireditev je postal skoraj reden pojav. Če odmislimo nabrežinski kulturni večer v začetku junija ter nastop folklorne skupine Lado iz Zagreba, kaj lahko potegnemo črto, da so bile letošnje poletne kulturne prireditve skromno obiskane. Za program prireditev moramo reči, da je bil precej obsežen, morda pa ne vedno tako kvaliteten.

Poleg že navedenih so se zvrstile še druge prireditve. Konec maja je Matična knjižnica organizirala razstavo z naslovom Plemiška pisma in tržaški tisk. Ob 25-letnici Občinske gasilske zveze Ilirska Bistrica je v samostojnem kulturnem programu nastopila godba na pihala „Lovran“ in mešani pevski zbor Alojz Mihelčič iz Harij. 23. junija je bil naš gost moški pevski zbor slovenskih izseljencev iz Aumetza iz Francije. Temu je ob Dnevu samoupravljalcev sledila komedija Politična poroka v izvedbi Šentjakobskega gledališča.

Glasbena šola je svoje šolsko leto zaključila z javnim nastopom 26. junija.

Ob 35-letnici Lesonita je bila izvedena Jelačinova komedija Piknik s svojo ženo. Na predvečer obletnice Dneva vstaje slovenskega naroda je bila otvorjena razstava Slovenska ornamentika, katere avtor je Janez Razboršek iz Ljubljane.

Dom JLA je isti dan organiziral nastop folklorne skupine Niški oro iz Niša.

Sredi avgusta je dr. Fran Juriševič pripravil zanimivo razstavo Preteklost naših krajev na razglednicah.

Eden najpomembnejših kulturnih dogodkov zadnjih mesecev pa je brez dvoma obisk srbske pesnice Desanke Maksimovič. Dne 1. oktobra se je predstavila v Domu JLA dvakrat, za šolsko mladino in za odrasle. Vkljub visoki starosti je izredno čila in prisotna. Govorila je o svojem delu in življenju ter recitirala nekatere svoje pesmi.

Kulturna bera 11. poletnih prireditev je zadovoljiva, vendar bo za prihodnje poletje treba razmišljati o boljši kvaliteti, o usmerjenosti, predvsem pa o tem, kako prireditve čim bolj približati vsem.

Vladimir Čeligoj

Oktohrske rože

„Ko poletje umira, a se zima še ni rodila, takrat vzcveti najlepša roža — rdeči šeboj . . .“ To prisposodbo je najbrž še z gosjim peresom zapisal pisatelj William Shakespeare pred kakimi štiristo leti. Njegova misel velja še dandanes, vendar le za doline, za mesta in vasi. Na balkonih, oknih in okencih dolinskih domov žarijo tu pa tam tja v pozno jesen rdeče levkoje in razveseljujejo človeka.

Toda tam na našem Snežniku pa v času, ko narava pričakuje „porod“ zime, rdečih rož ni več. Temnovijoličaste zvinčice so odklenkale poslednji pozdrav pisanim nebinam — alpskim astram — in belim vrčicam, dokler ni ledeni navček tudi njim zapel.

Niže doli, pod vrhovi Snežnika, so si javori in bukve prebarvali prej zelene krošnje z vinkordečo in zlatorumeno

barvo, a jesenski veter jim snema liste, ki tiho padajo na gozdna tla in tam zagrinjajo onemogle, do zadnjega diha dihteče ciklame.

Vse cvetje pa le ni zamrlo: v brk severnim sapam, ki prinašajo z daljnih snežnikov zimske pozdrave, je vzknila na jasi ob gorski stezi kopica cvetk lilaste barve. Pesem pravi o njih: „Na jug zleteli so žerjavi, podlessek cvete nevesel . . .“. Ko jih v tem hladnem okolju zagleda človek s toplim srcem, kaj lahko dobi vtis, ta je ta poznojesenska roža združila svojo lepoto z bolečo slutnjo negotovosti, saj ne ve, ali bo njen lilasti perigon jutri še žarel, ali pa bo že pokrit z belim prtom.

Sedaj pa pustimo vajeti mislim, naj odjadrajo družno z žerjavi in drugimi pticami, ki letijo nad Snežnikom v jatah

nekam daleč čez morje. In čez morje – čez sivo morje pozabljenja – plovejo z njimi tudi naše misli. Mnogo spominov, ki bi nam sicer moglo kot breme težiti srce, je v tem neizmerno dobrem morju potonilo, nekateri se še držijo tik pod gladino, a tretji vznikajo iz nje kot gorski vršaci ob meglenih jutrih. Eden izmed takih vrhov je spomin na oktober v letu 1948.

Mogoče je, da so bili tudi takrat, v tistem oktobru, snežniški gozdovi rdeči in zlato-rumeni, toda v spominu so ostali temni. Po dolini se je namreč razširila vznemirljiva vest, da se je na Snežniku zrušilo letalo. Točno kdaj naj bi se bilo to zgodilo in kakšno letalo, tega ni nihče povedal.

Varnostni organ je med drugim zadal tudi skupino planincev, ki naj bi takoj preiskala gorski teren neposredno okoli snežniških vrhov, medtem ko bo milica s pomočjo gozdnih delavcev pregledala gozdove.

Avtomobili so bili takoj po vojni še redkost in skupina, v kateri sva bila dva planinca in en gozdar, je morala že kmalu po polnoči kreniti peš proti Snežniku. Utrujeni in neprepani smo kakor omotični domala taval od vrha do vrha, od Treh kaličev do Holarin in z daljnogledom iskali po dnjačah in kotanjah, če bi opazili človeka ali letalo, če bi se kje videlo kos obleke ali pa bi se zasvetlikala pločevina, a bilo je vse zaman, nikjer ni bilo nobene sledi.

Iz oblakov je od časa do časa rosilo in da bi si pod streho oddahnili, smo se zatekli v bivšo vojaško opazovalnico na

vrhu Snežnika, a prišli smo iz dežja pod kap. Nekdo ji je snel strešno kritino, vrata in okna ter okenske okvire izruval tako, da je bil v njej neznošen prepih. V kotu, kjer ni od zgoraj kapljalo, smo zanetili ogenj. Zaradi vlažnega kuriva se je od sile kadilo in gost dim se je valil okoli zidovja. Kaže, da so ga opazili delavci, ki so že zvedeli za kraj nesreče, kajti eden izmed njih se je povzpel na stezo, ki je speljana proti vrhu, in od daleč iz vsega grla kričal: „Ja Jarmovcu... na Jarmovcu...!“

Odgovorili smo, da ga razumemo.

Na Jarmovcu naj bi se torej nekaj našlo ali nekaj zgodilo. Pogled na zemljevid nam pove, da meri zračna črta od vrha Snežnika do Jarmovca štiri kilometre in pol. Pod do Jarmovca bo približno dvakrat daljša od zračne črte in jo bomo prehodili v eni uri in pol.

Ogenj v opazovalnici smo pogasili s peskom in jo mahnili čez drn in strn tja proti novemu cilju. Hoja nas je upehala in segrela. Ustavili smo se šele na 1271 metrov visokem skalnatem vrhu s starinskim imenom Cifer. Od tod proti vzhodu pada gorski greben strmo navzdol in skozi tančico megle se je globoko pod nami za trenutek zasvetila bela cesta, ki se je vijugala skozi ozko dolino. Ob cesti so opustele zidine, ki samevajo poleg lesenjač. To je ledina z imenom Jarmovec.

Okoli nas je vladala grobna tišina, ki jo je dramilo le padajoče listje. Megla nam je zakrila Jarmovec in ko smo čakali, da nam ga spet odpre, smo si v trenutku poklicali v spomin zgodovino ceste pod nami.

Danes samotna makadamska gozdna cesta je bila v preteklosti skozi stoletja važna prometna žila med severnimi kraji in morjem. Po njej so naši predniki tovorili in vozili razno blago, posebno pa še železo, v obmorska pristanišča in se vračali nazaj obloženi s dobrinami čezmorskih dežel; po njej so pobožni ljudje romali na Trsat; cesarji, kralji in diktatorji so po njej črtali meje, postavljali mejnike in se vojskovali; v času NOV so po njej grmeli sovražnikov tanki pa tudi partizanske puške so po njej pokale.

Ko smo takole razmišljali na vrhu Cifer, so se megle začele redčiti in dvigati iz temnih lesov Jelenje drage. Skozi oblake se je prenilo sonce in obsvetilo našo cesto od Jarmovcev tja dol proti jugu. V oddaljenosti kakih petsto metrov smo opazili nekaj živega in z daljnogledom ugotovili, da je to vojak s puško na rami, torej stražar, ki se prestopica na cesti ob dveh motornih vozilih, verjetno džipih. Vzhodno od vojaka in ceste, precej vstran v gozdu, pa smo zagledali nekaj, kar je povzročilo, da nam je zastal dih: kakor od strele razklane smreke brez vrhov, z razcefranimi in obeljenimi debli, so štrlele iz gmote podrtih dreves in široko odprta rana zelenega gozda je zevala naokoli. Po životu nas je spreletel hladen srh; spogledali smo se, in kakor da bi v trenutku bili vsi enih misli, smo se pognali po pobočju Cifer navzdol do ceste, odkoder smo hiteli k stražarju in zadihani silili vanj z vprašanji: „Zaboga, povej, ali je kdo ostal živ! Ali mu lahko kaj pomagamo?“ Vojak nas je z vidnim sočutjem pogledal in odkimal z glavo, a izgovoril je le dve besedi: „Vojna tajna!“ S kretnjo roke je pokazal, naj odidemo. Z gozdne poti, ki je vodila proti kraju nesreče, smo slišali človeško hojo in govorjenje: najbrž se je vračala službena komisija.

Odmaknili smo se od stražarja in odšli naprej po trdi cesti z bolečim srcem in mirno vestjo.

Zunaj ceste, na polišjih jasah in v dolini proti Gomancam, so nas ob poti spremljali jesenski podleski, ki so sredi rodih trav neveselo cveteli. Visoko nad nami so ptice letale v daljne kraje. Večerilo se je in postajalo je hladno, saj je bil v

oktobru že drugi teden, ko je izgubil življenje pilot – junak svobodnega neba – JOSIP KRIŽAJ.

(Josip Križaj je bil kapetan letalstva JLA in si je pridobil sloves kot pilot lovec posebno v zračnih bitkah republikanske vojske v Španiji in v času NOB na sremski fronti.)

Drago Karolin

Jesensko cvetje za Josipa Križaja

Tudi ob letošnji, triintrideseti obletnici Križajeve letalske nesreče, so mladi planinci iz osnovne šole PODGORA okrasili Križajevo spominsko ploščo s cvetjem, predstavnik letalcev prekomorčev pa je mladim spregovoril o legendarnih junaštvih tega slovenskega letalca, ki je svoje življenjsko pot nesrečno sklenil pod mogočnim Snežnikom.

Delegacija, v kateri je bil tudi tov. Slavko Janko predsednik obč. odbora ZZB NOV, je tudi določila mesto, kjer naj bi v kratkem postavili vidnejše obeležje v spomin letalcu Josipu Križaju.

(Tekst in foto: V. Č.)

Eklibris — drobna umetnina

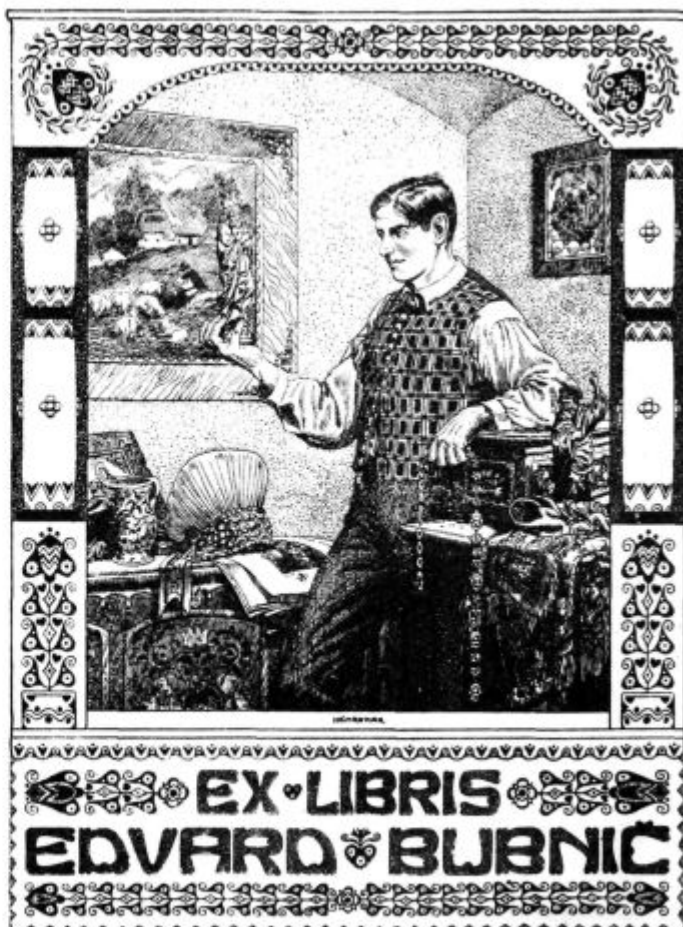
Skorajda moramo kaj več povedati o eklibrisu in ga obširneje predstaviti. Z eklibrisom se srečuje razmeroma majhen krog ljudi, pa zato ne bo odveč beseda o tej drobni umetnini, ki nas dostikrat prijetno preseneti ob prelistavanju dobre knjige.

Kaj je torej eklibris?

Eklibris je listek, na katerem sta praviloma zapisani latinski besedi „EX LIBRIS“, kar dobesedno pomeni „iz knjig“, stvarno pa „iz knjižnice“. Na eklibrisu je tudi ime in priimek lastnika in kar je bistveno, še lep umetniški okras, mnogokrat po motivu povezan z dejavnostjo lastnika. Eklibris nalepimo na notranjo stran sprednjih platnic knjige in s tem označimo lastništvo knjige. Umetniško izdelan eklibris knjigo krasi in kaže na lastnikov odnos do nje.

Ljubitelji eklibrisov so zato tudi ljubitelji knjig. Enako ponosni so na lepo knjigo, kot na umetniško izdelan eklibris.

Bistričani smo imeli priliko v zadnjih letih kar večkrat srečati se s to likovno miniaturo mnogih umetnikov iz vsega sveta. V organizaciji Matične knjižnice smo lahko občudovali eklibrise priznanih svetovnih umetnikov, priprav-

Hinko Smrekar: Naš najstarejši eklibris iz leta 1904. To je obenem tretji znani eklibris tega umetnika.

ljenih za 15. mednarodni ekslibris kongres na Bledu v letu 1974. Kasneje smo si ogledali zbirko ekslibrisov Jugoslavije ter na razstavah Primorskega numizmatičnega društva ekslibrise na temo zbiranja starega denarja. Posebno dobrodošel je bil obisk Ivana Razborška iz Ljubljane na naših osnovnih šolah z njegovo rastavo slovenske ornamentike, ko je opozoril na velike možnosti uporabe elementov slovenske ornamentike kot osrednjih motivov za ekslibris.

Med domačimi ljubitelji lepe knjige je ekslibris našel mnoge privržence. Številne knjige zato že krasijo lični ekslibrisi, drobne grafične umetnine tudi domačih avtorjev. Med oblikovalci domačih ekslibrisov najdemo imena Hinka Smrekarja, Draga Karolina, Rastislava Pavlovskega, Ivana Razborška, Andruska Karolija in še koga.

Večina bistriških imetnikov ekslibrisov je povezana v izredno aktivno Društvo ljubiteljev drobne grafike — EXLIBRIS SLOVENIAE s sedežem v Ljubljani, ki vključuje preko 500 članov skupaj z najbolj priznanimi likovnimi umetniki iz vse domovine. Društvo je edino v državi in svojo živahno

EX LIBRIS IRENA ČEBOKLI

Ivan Razboršek: Primer uporabe elementov slovenskega narodnega ornamenta za ekslibris.

dejavnost zbiranja, proučevanja in razstavljanja teh drobnih umetniških stvaritev, povezuje še z ljubeznijo do lepe knjige in prireja mnoge strokovno vodene literarne in kulturnozgodovinske ekskurzije ter številne prijetne družbene prireditve.

Zahvaljujoč likovnim pedagogom na naših šolah je ekslibris našel pot tudi med našo osnovnošolsko mladino. Učenci so izdelali tudi sami mnoge ekslibrise v tehniki linoreza in se z najboljšimi udeležujejo mednarodne razstave otroških ekslibrisov, ki bo na osnovni šoli Komenda pri Ljubljani v letošnjem decembru.

Rajko Pavlovec
Vojko Čeligoj

Drago Karolin: Avtor številnih ekslibrisov v različnih tehnikah.

Srečanje aktivistov Rdečega križa občin Ilirska Bistrica in Opatija

V počastitev 40. obletnice OF in vstaje slovenskega naroda sta občinski odbor Rdečega križa Ilirska Bistrica in Opatija organizirala že IV. tradicionalno delovno srečanje aktivistov Rdečega križa obeh občin.

Srečanja, ki je bilo na Mašunu 26. junija 1981, se je udeležilo nad 100 aktivistov in predstavnikov družbeno političnih organizacij obeh občin.

Srečanju so med drugimi prisostvovali: predsednica skupščine RK Slovenije, sekretar skupščine RK Hrvatske, predsednik Medobčinskega sveta SZDL in predsednik Medobčinskega sveta ZSS.

Iz obeh občin so se udeležili srečanja predsedniki skupščin, predsedniki in sekretarji družbenopolitičnih organizacij ter društev.

Srečanje, ki so postala že tradicionalna, so vsestransko koristna. Poleg izmenjave izkušenj, skupnega reševanja aktu-

alnih nalog, se poglobljajo tudi bratski odnosi med sosednjima republikama.

Srečanja so eno leto v občini Opatija, drugo pa v Ilirski Bistrici.

Do sedaj so bile obravnavane naslednje naloge:

1. leto: RK v LO in DSZ, krvodajalstvo, zdravstveno prosvetljevanje in financiranje dejavnosti RK.
2. leto: Razprava o aktualnih nalogah RK.
3. leto: Leto boja proti alkoholizmu.

Na letošnjem IV. delovnem srečanju je bila obravnavana vloga RK o varstvu človekovega okolja. Poudarek je bil na varstvu morja in obmorskega območja in varstvu gozdov.

Razprava se je razširila še na vlogo hortikulturnega društva v varstvu okolja. Tudi predstavniki dveh naših največjih tovarn in sicer Lesonita in Tovarne organskih kislin sta povedala o njihovih prizadevanjih za zaščito okolja.

Ugotovljeno je bilo, da se skozi vse leto trudimo organizirati čim več akcij za čiščenje okolja, vendar pa je vse to premalo. Naši gozdovi in okolica vasi so se spremenili v prava smetišča, v odlagališča vseh mogočih neuporabnih predmetov.

Tudi v Jadransko morje priteka vsako sekundo na tisoč kubičnih metrov onesnažene vode.

Zato se moramo sami osvestiti, da bomo ohranili pristno in naravno okolje, ki ga tako ljubimo.

Ob koncu srečanja je bil sprejet še sklep, da oba občinska odbora Rdečega križa pričneta postopek za pobratenje, ki naj bi bilo na naslednjem srečanju aktivistov Rdečega križa občin Ilirska Bistrica in Opatije.

Marija Simčič

Center za socialno delo

Zakon o socialnem skrbstvu nas obvezuje, da do konca 1981 ustanovimo Center za socialno delo za območje naše občine.

Priprave za ustanovitev centra so stekle že lani in so sedaj na višku.

Veliko ljudi široke dejavnosti centra ne pozna in meni, da je njegovo poglavitno delo dodeljevanje materialnih pomoči, zato naj delo centra na kratko predstavim.

Center bo nadaljeval delo, ki ga je začel oddelek za družbene službe pri skupščini občine, od leta 1975 pa nadaljevala strokovna služba Občinske skupnosti socialnega skrbstva.

Področja dejavnosti pa so:

- varstvo otrok in družine; to je najboljše področje in med drugim zajema predzakonsko in zakonsko svetovanje, novo nalogo, ki je uspešno stekla in pokazala že prve ugodne rezultate,
- varstvo otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju,
- rejništvo, posvojitve in skrbništvo,
- varstvo starejših občanov (namestitve v dom upokojencev, nega starostnikov na domu, rejništvo odraslih),
- svetovanje osebam po prestani kazni, ob pogojni obsodbi, izvajanje vzgojnih ukrepov,

- delo z asocialnimi in antisocialnimi osebami ter drugimi osebami, ki potrebujejo pomoč pri resocializaciji,
- vodenje evidenc (evidenca prejemnikov vseh družbeno materialnih pomoči, stroški dodatek, subvencija stanarine, ki se uvaja na novo),
- analitično delo.

Potreba po dobro organiziranem strokovnem delu se v občini močno čuti predvsem zaradi slabe razvitosti socialne dejavnosti v delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih in

šolah. Poleg delavcev naše strokovne službe imamo socialne delavce le v Transportu in Javor–Baču ter na osnovni šoli Dragotin Kette, ki pa niso kos vsem problemom, ki so potrebni strokovne obdelave.

Z dobro organizacijo osnovne dejavnosti in kvalitetnim premikom od pretežno kurativnega na preventivno delovanje bo Centru, upamo, uspelo obravnavati več problemov in z ustrežno socialno politiko sčasoma zmanjšati socialno problematiko občine.

M. Š.

Priložnostni poštne žigi – pošte 66250 Ilirska Bistrica

Nedvomno imajo poštne žigi pomembno dokumentacijsko vrednost. Kljub skopim podatkom, ki jih dopušča razmera majhen pečat, odtisnjen preko frankovne znamke, zgovorno ponudi mnoge podatke. Tako zvedemo za ime odpreme pošte in njeno poštno številko, datum odpreme pošiljke, da celo uro. Že na pogled lahko ločimo ročni odtis od strojnega. Dodatne oznake na žigu, a, b, c itd. povedo, v katerem poštnem oddelku je bil uporabljen. Žig je lahko spackan, udarjen preko cele znamke, ali skrbno odtisnjen le preko znamkinega vogalčka, kar spet govori o odnosu poštnega delavca do znamk in do dela.

Če vse to velja za redne poštne žige, pa nekoliko bolj velja za posebne poštne žige, ki jih uporabljajo pošte na dan pomembnih kulturnih, športnih, političnih in drugih dogodkov. To so tako imenovani PRILOŽNOSTNI ŽIGI, ki s svojimi dodatnimi oznakami in simboli pripovedujejo o prireditvi in imajo poleg dokumentacijske vrednosti tudi pomembno propagandno poslanstvo.

Po letu 1945, od osvoboditve pa do danes, je ilirskobistriška pošta uporabljala 4 priložnostnih poštne žigov. Število je razmeroma majhno, če pomislimo, da smo v našem mestu proslavljali mnogo pomembnih delovnih uspehov, zgodovinskih dogodkov in njihovih obletnic, vendar njihova pomembnost žal ni našla trajnega obeležja na priložnostnem poštne žigu.

Seveda so prav filatelisti tisti, ki jih področje znamk in poštne žigov še posebej zanima. No, teh pa ni tako malo, kot kaže na prvi pogled.

Pa naj bo ta sestavek s preglednico priložnostnih poštne žigov bistriške pošte namenjen poleg kronistom tudi njim.

1. Datum: 8. 10. 1950 okrogel žig
Tekst: I. SLOVENSKO HRVATSKI FESTIVAL V ILIRSKI BISTRICI
2. Datum: 4. 7. 1965 šesterokotni žig
Tekst: ZBOR PREKOMORCEV ILIRSKA BISTRICA

Trije najlepši priložnostni poštne žigi Ilirskobistriške pošte.

Avtorji: Edo Seles (tretji zimski vzpon na Snežnik), Leon Belušič (8. zlet slovenskih tabornikov), Ivan Razboršek (razstava slov. ornamentike).

Risba: obris jugoslovanske obale z delom Italije in s točkami označena mesta Bari, Vis, Ilirska Bistrica.

Priložnostna kuverta FD PTT št. 64 z risbo spomenika v Ilirski Bistrici

3. Datum: 14. 9. 1975 okrogel žig
Tekst: DAN PLANINCEV SNEŽNIK
Risba: Cvet svišča, simbola 7. dneva slovenskih planincev, ki je bil tega dne na Sviščakih.
PD Ilirska Bistrica je izdalo priložnostno kuvertu z risbo svišča.

4. Datum: 13. 10. 1975
Tekst: UVELJAVITEV GRBA OBČINE 66250 ILIRSKA BISTRICA
Risba: Grb občine Ilirska Bistrica
Oblikovalec: Edo Seles
PND Ilirska Bistrica je izdalo priložnostno kuvertu z občinskim grbom.

5. Datum: 20. 3. 1973
Tekst: 2. MNOŽIČNI ZIMSKI VZPON NA SNEŽNIK
Risba: Obris Snežnika in cvet svišča
Zamisel: Ivan Bergoč
6. Datum: 13. 3. 1977
Tekst: 3. ZIMSKI VZPON NA SNEŽNIK
Risba: Stiliziran obris Snežnika, snežinka
Oblikovalec: Edo Seles
PD Ilirska Bistrica je izdalo priložnostno dopisnico z enako risbo.
7. Datum: 4. 6. 1977
Tekst: NOVE PTT ZVEZE ILIRSKA BISTRICA
Risba: Simbolično nakazana linija novih PTT zvez Postojna – Ilirska Bistrica s človeško ribico in (okrnjeno) ladjico. Simbola naj bi označevala Postojno in Il. Bistrico.
Oblikovalec: Bruni Žvanut in Zlatko Pucar
8. Datum: 12. 8. 1977
Tekst: PLANINSKO DRUŠTVO 66250 ILIRSKA BISTRICA
Risba: Stilizirana planika in številka 70, ob 70-letnici PD Ilirska Bistrica
PD Ilirska Bistrica je izdalo dopisnico z enako risbo.
Oblikovalec: Edo Seles
9. Datum: 24. 9. 1977
Tekst: SNEŽNIK – OBNOVLJENO ZAVETIŠČE 1796 m 66250 ILIRSKA BISTRICA
Risba: Obnovljene stavbe na Snežniku
Oblikovalec: Edo Seles
10. Datum: 28. 1. 1978
Tekst: PLET LET-PRIMORSKO NUMIZMATIČNO DRUŠTVO 66250 ILIRSKA BISTRICA
Risba: Društveni (občinski) grb s kratico PND v desnem kotu.
Oblikovalec: Edo Seles
11. Datum: 13. 3. 1978
Tekst: 4. ZIMSKI VZPON NA SNEŽNIK
Risba: Obris Snežnika
Oblikovalec: Edo Seles
12. Datum: 11. 3. 1979
Tekst: 5. ZIMSKI VZPON – SNEŽNIK 66250 ILIRSKA BISTRICA
- Risba: Obris Snežnika
Oblikovalec: Edo Seles
13. Datum: 1. 7. 1981
Tekst: 8. ZLET ZTS 30 LET ZTS – 40 LET VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA – USTANOVI TEV OF 66250 ILIRSKA BISTRICA
Risba: Stilizirani šotori, plamen, nad njim zvezda.
Oblikovalec: Leon Belušič
ZTS je izdala priložnostno dopisnico z enakim simbolom.
14. Datum: 22. 7. 1981
Tekst: SLOVENSKA ORNAMENTIKA, 66250 ILIRSKA BISTRICA
Risba: Kompozicija treh cvetov in srca, kot najpogostejših elementov slovenske narodne ornamentike.
Oblikovalec: Ivan Razboršek
Kulturna skupnost Ilirska Bistrica je ob razstavi izdala priložnostno kuverto.
- Kot Zanimivost naj navedemo, da je bil ob prvem zimskem vzponu na Snežnik uporabljan priložnostni poštni žig pošte 66259 SNEŽNIK, torej celo s številko snežniške pošte. Kasneje poštna uprava tega ni več dovolila in je vsa kasnejša „snežniška pošta“ – sicer še vedno najvišja zimska pošta v Jugoslaviji, morala uporabljati obeležje matične pošte 66250 Ilirska Bistrica.
Podatki o tem žigu:
- Datum: 16. 3. 1975
Tekst: STO ŽENSK NA SNEŽNIKU 66259 SNEŽNIK
Risba: Obris Snežnika, cvet svišča.
Po zamisli Ivana Begoča.
- V naši občini je priložnostni poštni žig uporabljala le še ena pošta in sicer pošta 66255 Prem, pa tudi le-ta samo enkrat:
- Datum: 26. 4. 1976
Tekst: DRAGOTIN KETTE – 100 LET ROJSTVA PESNIKA 1976 – 1976 66255 PREM
Risba: črnilnik in gosje pero (simbol literatov)
Oblikovalec: Rastislav Pavlovsky
- Možnosti, ki nam jih priložnostni poštni žig ponuja vsekakor kaže bolje izkoristiti, predvsem pa bolj organizirano, saj razen pobud iz vrst planinskega in numizmatičnega društva skoraj ni.

Vojko Čeligoj

Kadeti KK Lesonit v republiški ligi

Konec septembra je bilo zaključeno tekmovanje kadetov in mladincev Notranjske košarkarske zveze Cerknica ter Medobčinske košarkarske zveze Sežana. Lep uspeh je dosegla kadetska ekipa Košarkarskega kluba Lesonit, ki je osvojila

prvo mesto brez poraza in se uvrstila v Slovensko košarkarsko ligo za kadete. Slabše se je odrezala mladinska ekipa, ki je pristala na 4. mestu v tekmovanju mladincev.

Zmagovalno ekipo kadetov KK Lesonit je vodil trener Bradelj Rudi, ki ima velike zasluge za ta uspeh. V ekipi so nastopali naslednji igralci: Ličan Romeo, Vičič Marjan, Valenčič Dušan, Šircelj Peter, Maljevac Marko, Afrič Vladimir, Taslak Ivo, Dolgan Janko, Kovačič Robert, Šajn Simon, Djuranovič Velibor in Djuranovič Dejan. Ker se republiška liga igra v dvoranah, bodo kadeti igrali verjetno v telovadnici OŠ Podgrad, ki edina v občini zadošča mini-

malnim kriterijem za igro. To pa bo povzročilo precejšnje probleme z organizacijo tekem, predvsem s prevozi. Upamo, da nam bodo priskočile na pomoč s prevozi delovne organizacije, ki imajo na voljo ustrezna prevozna sredstva.

Kljub vsem težavam želimo kadetski ekipi KK Lesonit, da se čim bolj uvrsti v slovenski ligi.

Drago Simčič

Življenje posvečeno mladini, naravi in planinstvu

Te dni slavi tov. Karolin svoj osemdeseti življenjski jubilej pa tudi 35-letnico svojega prihoda v naše mesto.

Kljub visoki starosti je še vedno živahen in deloven v planinskem društvu.

Profesor Drago Karolin, obkrožen s svojimi sodelavci pred Planinskim domom na Sviščakih ob zaključku delovne akcije na Snežniku za letošnji dan vstaje.

Delu z mladino, naravi in še posebej planinstvu je posvetil skoraj vse svoje življenje.

Njegova navezanost na Snežnik in lepote domačega planinskega sveta mu je dajala moč, da je z izjemno voljo, s skromnimi denarnimi sredstvi in ob pomoči drugih navdušenih planincev zgradil Zavetišče na Velikem Snežniku, Planinski dom na Sviščakih in z neizčrpno vztrajnostjo utrjeval domače planinsko društvo.

Svoj visoki življenjski jubilej lahko praznuje v zavesti, da je opravil veliko delo. Njegovi sodelavci in občani smo mu za vse iskreno hvaležni. Naziv prvega častnega člana planinskega društva Ilirska Bistrica, prejeti zlati častni znaki Planinske zveze Slovenije in Jugoslavije, zlasti Bloudkova značka za dosežke na športnem področju ter državno odlikovanje, red zaslug za narod s srebrno zvezdo, s katerim ga je odlikoval predsednik republike tov. Tito, so vidna priznanja družbe za njegovo obsežno delo.

Njegove bogate izkušnje bodo v bodoče v veliko pomoč tudi vsem, ki bodo nadaljevali njegovo delo.

Zato, tov. Drago Karolin, še na mnoga zdrava in uspešna leta!

(Foto in tekst: V. Č.)

Na Triglavu — tokrat s transportom

Zadnje dni letošnjega sončnega avgusta se je 30-članska skupina bistriških planincev, pretežno iz delovne organizacije TRANSPORT, v tridnevem pohodu povzpela na Veliki Triglav.

Za naskok na naš najvišji vrh so izbrali pot čez Prag iz doline Vrat mimo slovite Severne triglavske stene in prenočili v Staničevi koči. Skupaj s pisano množico drugih planincev so v prekrasnem sončnem vremenu preko Rži, Kredarice in Malega Triglava dosegli Aljažev stolp na Triglavovem temenu.

Navdušenje nad uspehom je bilo veliko in iskreno, saj so mnogi bili tokrat prvič na Triglavu in se tako prvič spoprijeli s klini in jekleno vrvjo v triglavskih strminah.

Povratek čez Dolič in po dolini Sedmerih triglavskih jezer do kočje je bilo novo doživetje, ki ga ponuja lepši del triglavskega narodnega parka. In zadnji dan še pot čez Komno, pod Bogatinom pa spust mimo slapu Savice in poklonitev spominu „štir im srčnim možem“, ki so podobno pot opravili pred dobrimi 200 leti.

Vsi izletniki so bili deležni izjemne pozornosti transportovih organizatorjev izleta in za uspešen podvig prejeli lične diplome, spominske oveske, trimske značke, predvsem pa izjemno doživetje Triglava.

Za vzorno vodenje izleta vsekakor zasluži vse priznanje tov. Dušan Prosen — športni animator v tem delovnem kolektivu, saj je več kot uspešno opravil vse obsežne organizacijske priprave.

Planinsko smučarska skupina v Transportu je tako dobila nov polet in „transportovce“ bomo gotovo kmalu spet srečevali v gorah in na belih poljanah.

Na vrhu Triglava so se naši izletniki spomnili tudi na bralce Krajana in jim poslali kartico s pozdravi!

-01

PLANINSKO DRUŠTVO ILIRSKA BISTRICA
iskreno čestita svojima
zvestima sodelavcema — osemdesetletnikoma

DRAGU KAROLINU IN KARLU MUHI

ob njunem visokem življenjskem jubileju in jima želi obilo zdravja, dosti prijetnih poti v naravo in planine ter snidenj na Snežniku.

Ohranimo stare šege in navade

Na pobudo občinske konference ZSMS II. Bistrica in sekretariata za LO pri Skupščini občine II. Bistrica je bila osnovana komisija za ocenjevanje okrašenih nabornih vozov. Komisijo so sestavljali Bergoč Ivan, Vinšek Vladimir, Primc Miha, Prosen Boris in Kindler Viljem.

Navada, da se mladi fantje predstavijo naborni komisiji na okrašenih vozovih, sega daleč nazaj, še v staro avstro-ogrsko monarhijo.

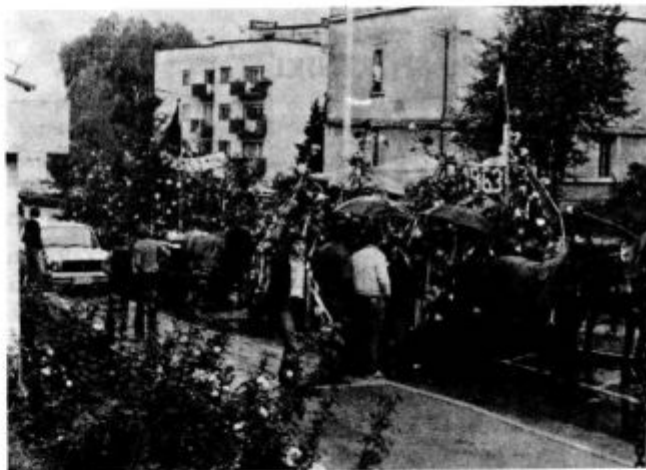
Pomembno je, da se je navada okrašenih nabornih vozov in fantov nadaljevala tudi v najbolj mračnih trenutkih Primorske — v času fašistične okupacije. Da pa ne bi v času italijanske okupacije oblast zabranila to narodno navado, so fantje poleg trakov bele, rdeče in modre barve dodali še nekaj trakov rumene in zelene barve. Prav tako so jim dekleta pripela na prsi poleg slovenskih barv še po en zelen in rumen trak, kar vse kaže na domiselnost in patriotizem naše predvojnne mladine. Pa naj bo omenjen še en dogodek! Pojavil se je pred naborno komisijo lepo okrašen voz s pretežno slovenskimi barvami z napisom „VINCEREMO“ (Zmagali bomo!). Tudi najbolj zagrizeni fašisti so bili nemočni, saj so po vseh zidovih, na škatlicah vžigalic itd. poudarjali parolo „Vinceremo“.

Javnost je z zanimanjem in odobravanjem sprejela obnovev stare navade. Po vojni se je lansko leto prvič zgodilo, da so se pred naborno komisijo predstavili fantje z okrašenimi vozovi.

Komisija za ocenjevanje vozov je opravila svoje delo 1. in 2. 10. 1981. Vsem krajevnim skupnostim so bili poslani kriteriji, na podlagi katerih bo izvedeno ocenjevanje. Kriteriji so bili naslednji: 1. okrasitev vprege z zelenjem, 2. nacionalne barve, 3. emblemi, 4. način vprege in 5. druge podrobnosti.

Rezultati ocenjevanja dne 1. X. 1981:

I. mesto	KS Zabiče—Kuteževo
II. mesto	KS Trnovo
III. mesto	KS Novokračine

Rezultati ocenjevanja dne 2. X. 1981:

I. mesto	KS Vrbica—Vrbovo
II. mesto	KS Zarečje
III. mesto	KS Bitnja

Omenjeni dan so se predstavili še vozovi KS Tominje, Zarečica in Bač. Ker pa je komisija ocenjevala samo 3 mesta, so ostali neocenjeni. Krivično pa bi bilo, da se tudi omenjene tri KS ne pohvali, saj so vložili mnogo truda in denarja, da so bili njih vozovi lepo in okusno okrašeni.

Omeniti je treba, da je komisija dajala glavni poudarek na okrasitev s slovenskimi barvami, emblemi in načinu vleke (prednost ima konjska vleka, ki mora biti tudi okrašena).

Naj se ohrani in neguje šega okrašenih nabornih vozov in čilih slovenskih fantov z rdečim nageljnom in rožmarinom! V jesenskem vetru pa naj plapolajo samo trakovi narodnih barv.

Kindler Viljem

Šport od tu in tam

– **NOGOMET** – Začel se je jesenski del tekmovanja v občinski nogometni ligi. Rezultati 6. kola: Podgrad – Trnovo 4:2, Hrušica – Ciciban 6:9, Primorje – Pasjak 2:6, Pregarje – Koseze 5:5, Prem – Zvezda 3:4, Podgora prosta. Vrstni red: Podgora, Pasjak 8 točk Ciciban, Primorje, Pregarje 7 točk Trnovo, Koseze 5 točk Zvezda 4 točke Hrušica 3 točke Prem, Podgora 2 točki

– **SINDIKALNE ŠPORTNE IGRE** – V Malem Lošinjju so bile dne, 26. 9. 1981 vodovodarske športne igre „SIPIG“ iz Primorske, Istre in Gorsko kotorske regije. Iger se je udeležilo 13 delovnih organizacij, med njimi tudi Komunalno gradbeno podjetje Il. Bistrica. Nastopajoči so tekmovali v osmih moških in štirih ženskih disciplinah. Lep uspeh sta dosegli dve ekipi KGP iz Il. Bistrice. Ženska ekipa v streljanju in moška ekipa v namiznem tenisu sta osvojili prvo mesto. Ravno tako so v navedenih disciplinah v konkurenci posameznikov zmagali tekmovalci KGP. V končnem skupnem seštevku je zmagala ekipa „Istarski vodovod“ iz Buzeta, ekipa KGP, iz Il.

Bistrica pa je zasedla sedmo mesto med 13 ekipami, kar je soliden uspeh.

– **OBČINSKO PRVENSTVO V KROSU** – na hribu Svobode je bilo dne 9. 10. 1981 občinsko prvenstvo v krosu za vse starostne kategorije. Udeležba je bila zadovoljiva le v nekaterih disciplinah, ne pa v vseh. Najboljši v posameznih kategorijah: ml. mladinci – Perkan Albert, st. mladinci – Boštjančič Albert, člani Šircelj Joško, veteranke: Šircelj Nija, člani JLA – Vlah Željko. V ekipni konkurenci so zmagali taborniki.

T. Z.

SMUČARSKI SEJEM – Smučarski klub Snežnik organizira 21. 11. 1981 tradicionalni sejem smučarske opreme v prostorih Doma JLA. Pri nakupu nove in stare smučarske opreme bodo vaditelji smučanja dajali strokovne nasvete.

BESEDO IMAJO ŠPORTNIKI . . .

Najmlajši – naši najboljši športniki

V zadnjih letih je čutiti na telesnokulturnem področju našega območja stagnacijo, oziroma ni opaznega napredka pri večini športnih panog. Uspehi naših športnikov se večinoma izgubljajo v povprečnosti rezultatov področne oziroma v najboljšem primeru republiške ravni. Vendar pa imamo na srečo nekaj športnikov, (kolesarstvo, plavanje, karting, strelstvo), ki so se uveljavili tudi v državnem merilu. Pri tem pa je potrebno dodati, da njihovi rezultati niso plod naše telesne kulturne organiziranosti, temveč njihove samoiniciativnosti, vztrajne volje, razumevanja staršev in delovne organizacije, ki jim omogoča napredovanje v kvalitetni vrh. Tokrat vam želimo predstaviti dva naša someščana, ki sta se iz anonimnosti dvignila v sam vrh jugoslovskega mladinskega kolesarstva in plavanja. To sta 16-letna Lenarčič Helena in Podobnik Robert. Oba skromna in nadbudna športnika, ki vesta, da edino resen in vztrajen trening prinese željene in uspešne rezultate. Samoodpovedovanje, vsakodnevno trdo delo na treningu, to je skrivnost uspehov naših mladih športnikov. Z njima smo se pogovarjali o njihovem delu, o napornih treningih, ki za večino naše mladine niso posebno zanimivi, o njihovih športnih ciljih, skratka o vsem, kar je povezano z njuno športno zvrstjo.

ROBERT PODOBNIK: CILJ – ČLANSKA DRŽAVNA REPREZENTANCA

Robert kolesari že več let, v tej sezoni pa je dosegel izjemno lep uspeh. Na mladinskem državnem kolesarskem prvenstvu v Varaždinu je osvojil drugo mesto. V zanimivem razgovoru nam je ljubeznivo odgovoril na nekaj vprašanj.

Kaj in kako si se navdušil za kolesarski šport?

— Rad kolesarim že od mladih nog. Pred štirimi leti sem ves vpisal v kolesarski klub ASTRA iz Ljubljane in od takrat tudi redno treniram.

Kako usklajuješ delo z napornimi treningi?

— Glede na to, da sem redno zaposlen v Lesonitu, moram ves prosti čas interzivno izkoristiti za trening. Prostega časa praktično nimam. Moram dodati, da ima delovna organizacija v danih možnostih razumevanje do mojega športnega udejstevovanja.

Prej si vozil pri KK Astra iz Ljubljane, sedaj pa pri KK Rijeka. Kateri so vzroki za menjavo kluba?

— Zaradi bližine Reke sem menjal klub. Pa tudi večje ugodnosti sem deležen, tako pri treningu kot pri tekmah. V mislih imam predvsem tehnično opremo — material, ki igra vidno vlogo v kolesarstvu.

V zadnjem času imaš precej prijateljev, ki si jih navdušil za kolesarjenje. Ali gredo po tvoji poti?

— Da, sedaj smo že pravcata triperesna deteljica. Z Rolihom Milanom in Meškom Martinom iz Bistrice treniramo skupaj pri istem klubu v Reki, pa tudi na tekmovanja že gremo. Poudariti moram, da smo mi Bistričani najboljši v mladinski konkurenci pri reškem klubu.

Kateri je tvoj največji uspeh?

— Mislim, da sem dosegel največji uspeh na letošnjem mladinskem državnem prvenstvu v Varaždinu, ko sem osvojil drugo mesto. Ravno tako mi mnogo pomeni prvo mesto pri mladincih v Hrvatski.

Tvoj cilj v kolesarskem športu?

— Dres z državnim grbom v članski reprezentanci.

Po kratkem razgovoru je Robert odšel na trening, mi pa smo mu zaželeli čimveč športnih uspehov na kolesu ter uresničitev želja, da bi se uvrstil v državno člansko reprezentanco.

LENARČIČ HELENA: CILJ — DRŽAVNI REKORD

Je že res, da jabolko ne pade daleč od drevesa. To pravilo potrjuje tudi 16-letna Helena, hčerka pred leti odličnega košarkarja Eda Lenarčiča. Odločila se je za plavalni šport.

Začetek njene športne kariere se je začel na Reki, kjer je trenurala pri plavalnem klubu PRIMORJE. Po štirih letih treniranja se je uvrstila v sam vrh jugoslovanskega plavanja. Sedaj je dijakinja pedagoške gimnazije v Ljubljani, kjer tudi stanuje in trenira pri PK Ljubljana. Z njo smo pokramljali po zaključku letošnje plavalne sezone, ki ji je prinesla nekaj pomembnih uspehov.

Kdaj si se odločila za plavanje in kdaj si pričela z rednimi treningi?

— Pred približno petimi leti sem se odločila za plavanje, koncem leta 1976 pa sem že začela z rednimi treningi.

Kako vsklajuješ šolske obveznosti z vsakodnevnim treningom?

— Dopoldne hodim v šolo, pouk se konča ob 13. uri. Nato imam kosilo in učenje do 17. ure, nakar se prične vsakdanji trening od 17. do 20. ure. Vsak dan preplavam od 7 — 11 km, odvisno od količine predpisanega treninga. V času najbolj intenzivnih priprav pa imam celo dvakrat dnevno trening. Dodati moram, da v času praznikov ali počitnic porabim ves čas za skupne priprave z ostalimi plavalci. Kot vidite, prostega časa praktično nimam.

Kako gledaš na dosežene rezultate v minuli sezoni?

— Plavam v disciplini 100 in 200 metrov delfin. Mislim, da sem letos dosegla načrtovane rezultate. Tako sem na 100 m dosegla 1.08,69 min, na 200 m pa 2.30,00 min.

Tvoj največji uspeh?

— Smatram, da sem dosegla največji uspeh na letošnjem finalu jugoslovanskega pokala v Beogradu, ko sem osvojila eno prvo in eno tretje mesto. Pomemben uspeh pa je tudi četrto mesto na državnem prvenstvu; s tem sem bila tudi uvrščena v člansko državno reprezentanco. Tako sem se udeležila Balkanskih iger v Bolgariji, kjer sem zasedla 6. mesto.

Največja želja v plavanju?

— Obdržati se v državni reprezentanci in leta 1983 doseči nov državni rekord na 100 m delfin.

Ob slovesu smo ji zaželeli čimhitrejši napredek ter da bi dosegla predvidene rezultate in vnovično potrditev zares perspektivne plavalke.

Z. T.

Novice iz balinarskega loga

V lanskem letu sta balinarska kluba SNEŽNIK in PLANINC iz Ilirske Bistrice navezala prve stike s balinarskima kluboma SOKOL in DOPOLAVORO FERROVIARIO iz Nabrežine v sklopu organiziranih akcij na različnih področjih dejavnosti pri pripravah za uradno pobratenje teh dveh občin.

Oba balinarska kluba iz Nabrežine sta že lani vabila po eno našo ekipo na tekmovanja, ki sta ju organizirala doma. Tudi

letos smo se udeležili teh tekmovanj in sicer 26. 7. ekipa SNEŽNIKA, ki je med 12. tekmujočimi ekipami zasedla prvo mesto in osvojila pokal, ter 6. 9. z mešano ekipo obeh naših klubov.

Tudi naša kluba sta že lani organizirala turnir z balinarskima kluboma iz Nabrežine in sicer istočasno tekmovanje ekip iz vsakega kluba v četvorkah, dvojkah in posamezno. Borili

smo se za prehodni pokal občinske skupščine Il. Bistrica, ki ga je osvojil klub iz Nabrežine. Letos smo organizirali to tekmovanje 30. 8. in je prehodni pokal osvojil klub PLANINCA iz Il. Bistrice.

Poleg teh tekmovanj sta oba naša kluba organizirala medklubske tekmovanje in delavske športne igre v četvorkah, dvojkah in posamezno. Na medklubskem tekmovanju dne 12. 9. so bili zmagovalci v četvorkah ekipa PLANINCA, v dvojkah tudi ekipa PLANINCA, posamezno pa tekmovalci SNEŽNIKA.

Na delavskih športnih igrah so lahko sodelovale ekipe posameznih organizacij in ekipe iz krajevnih skupnosti, tako da lahko smatramo to tekmovanje za nekakšno občinsko prvenstvo v posameznih disciplinah za leto 1981. Udeležba je bila kar precejšnja in je na tekmovanju sodelovalo:

v četvorkah 22 ekip in sicer 11 iz sindikalnih organizacij in 11 iz krajevnih skupnosti, v dvojkah 23 ekip in to 11 iz sindikalnih organizacij in 12 iz krajevnih skupnosti, posamezno 47 tekmovalcev in sicer 23 iz sindikalnih organizacij in 21 iz krajevnih skupnosti.

Končni vrstni red na teh tekmovanjih:

- četvorke, 20. 9. 81
- 1. mesto ekipa TRANSPORTA
- 2. mesto ekipa PLAMA 2

Na kratko . . .

- V delu Gubčeve in Trnovske ulice so v začetku meseca septembra zasvetile luči nove javne razsvetljave. K tej novi pridobitvi so mnogo prispevali krajani sami s prostovoljnimi delom pri zemeljskih delih. V tem predelu mesta pa ostaja še nadalje problem kanalizacije in asfaltiranje ceste v Trnovski ulici. Upamo, da se bo tudi to delo kmalu izvršilo.

- Prebivalci Kettejeve ulice so dosegli nov pomemben uspeh. V mesecu juliju so si sami s prostovoljnimi delom zgradili kanalizacijo in uredili odvodnavanje meteornih vod na levi strani ulice, v naslednjih dneh pa bodo uredili desno stran ulice. Cevi bodo položili v dolžini 150 metrov.

- Krajevna skupnost je konec meseca septembra uredila in osvetlila pešpot od pošte do naselja stanovanjskih blokov v Prešernovi ulici. Dve svetilki sta vgrajeni ob mostičkih, tako da je sedaj prehod preko obeh rečic varnejši. Pri tej novi pridobitvi pa velja poudariti, da so zemeljska dela, izkop kanala in jaškov izvršili marljivi taborniki—udeleženci 8. zleta tabornikov, ki je bil pri nas julija letos.

- V mesecu juliju in septembru so ribiči, člani bistriške ribiške družine, izvedli več akcij čiščenja struge Bistrice. V gornjem delu pod ribogojnico so odstranili iz vode visoko travo in razne odpadke. Nižje od Titovega trga pa vse do železniškega mostu so obsekali grmovje ob vodi ter iz struge pobrali večje kamenje in razno nesnago. To uspešno akcijo ribičev so finančno podprli Krajevna skupnost Il. Bistrica, Komunalno gradbeno podjetje Il. Bistrica in SKIS.

- 3. mesto ekipa KS IL. BISTRICA
- 4. mesto ekipa GG IL. BISTRICA

dvojke, 27. 9. 81

- 1. mesto ekipa KS TRNOVO 3
- 2. mesto ekipa PLAMA 2
- 3. mesto ekipa KS HRUSICA
- 4. mesto ekipa LESONIT TD

posamezno, 4. 10. 81

- 1. mesto ekipa VELIKO BRDO (Stopar M.)
- 2. mesto ekipa PLAMA 1 (Batista M.)
- 3. mesto ekipa HMEZAD 1 (Kovačič I.)
- 4. mesto ekipa LESONIT TD (Pugelj B.)

7. nedeljo, 11. 10. 1981, pa je bilo organizirano tudi občinsko prvenstvo v zbijanju. Udeležilo se ga je 27 tekmovalcev.

Končni vrstni red je naslednji:

1. Štemberger Tone	KS Il. Bistrica	71 točk
2. Torjan Stojan	LKI LESONIT	61 točk
3. Kovačič Ivo	HMEZAD	55 točk

Na koncu velja omeniti, da je tekmovanja balinarjev včasih motil dež. Ob takem vremenu vidimo, kako je potrebna ureha vsaj na dveh baliniščih, kar je cilj in naloga, ki sta si jo dala kluba v prihodnjem obdobju.

Česnik Stanko

IZDAL: Svet Krajevne skupnosti Ilirska Bistrica
Glasilo izhaja občasno

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK: Danilo Gerk
UREDNIŠKI ODBOR: Marjan Blokar, Zdravko Brozina, Franc Munič, Nevenka Tomšič, Zmago Trebec, Vojko Čeligoj
FOTO: Emil Maraž, Anton Knafelc, Peter Nikolič, Vojko Čeligoj

OBLIKOVALEC: Edvard Seles
NAKLADA: 1000 izvodov
RAZMNOŽIL: Edvard Usenik, Kadilnikova 8, Ljubljana

Glasilo je po 6. točki 1. odstavka 36. člena Zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33/72) in mnenju Sekretariata za informacije SRS, št. 421-1/72, prosto plačila prometnega davka.